

A. S. BARDAL
REGAFKUNSTNER
HYKUNSTNER
Bardal Klode, Winnipeg

ECZEMA SPECIFIC
Botar fullständigt eksem, samt Rehum, barbers itch, revorm, gamla sår, brand och kyllär, frost bite, black heads, förgiftningar från ogräs eller färger och många andra hudsjukdomar.

LAND
Vi hava prärie- och mixfarming land i Manitoba, Saskatchewan och Alberta för kontant eller skördeavbetalningar.

LÄKARE
Skandinavisk Tandläkare
Dr. Chas. C. S. Fremming
Tandläkare

DR. B. GERZABEK
415-417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Telefon St. John 474.

LÄKARE
som erhållit diploma Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc.

DOKTORS
Boulangers och Boissonneault
Läkare och Kirurger.
Dr. Boulangers, post graduate från sjukhus i Paris och London.

BJÖRNSSON & BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialitet på ågata, brata, nåsarna och strupens sjukdomar.

DR. R. L. HURST
Medicinal Royal College of Surgeons, England, Licentiat av Royal College of Physicians, London.

DR. MCFARLEN
312 Nairn Avenue Tel. St. John 855

DR. S. C. PETERSON
Physician and Surgeon
401 McArthur Bldg., Winnipeg

ELMWOOD ELECTRIC CO.
Elektriska kontraktörer.
A. SADDINGTON - MANAGER

UPPFINNARE!
Skriv till mig idag och erhåll listan över uppfinningar, som behövas och min illustrerade bok om patent på svenska språket.

JANINAS HJÄRTA

(Forts. fr. föreg. nr.)
Det ligger något av vansinne i allt detta. Man säger sig själv: jag är galen, och det fyller en med överdådiga lyckor.
Och vidare:
Hon laggar sine begge händer på hans skuldor och ser leende på honom. Men med ens blir hennes blick kall och fix som ett kattdjurs och hon säger något förskräckligt. Hon säger: hur kunde du ändå inbilla dig, att detta var sant? Jag har aldrig i verkligheten älskat dig, alla dessa kyssar och smekningar som jag givit dig, de voro lögn. Det roade mig att se ditt stackars förskräckligt, förvirrat ansikte men en sådan man som du älskar jag inte. Trodde du mig då? Ja naturligtvis, ehuru du försökte tvivla. Jag tror inte, sade du till dig själv, men det var endast ord. När för kom du också och krävde min vänskap, trängde dig på mig med din kärlek som jag ej har bruk för! Gå nu vidare med den.

THE BIG, NEW EATON CATALOGUE IS NOW READY TO MAIL GET YOUR COPY AT ONCE

Använd den som en prisledare vid alla edra köp

Från denna katalog kan väljas alla edra vinterbehov till priser, som betyda verklig besparing. Faktiskt är hela boken full av valutor. Kvinnors och mäns kläder har knappast aldrig blivit mera attraktivt visade än i denna nya katalog.

Efterskrivet exemplar idag

THE T. EATON CO LIMITED WINNIPEG CANADA

SKRIV IDAG

nes ögon sågo förbi honom. Det blev tyset en minut, från rummet intill hördes en berättande stamma och fru Sienkowskas tacksamma skrat.
Janina återtog:
— Vet ni, en gammal dam sade till mig: huvudsaken är att göra ett gott parti, skaffa sig försvarsposition mot livet. Hon har rätt.
— Därmed vet ni så lite än.
— Näja, jag vet inte mycket. Jag vet inte ens hur jag själv skulle välja.
— Det blir väl knappast ändå ens övertygelser som kommer en att välja.
— Har ni tänkt så? sade han. Vad ni är klok! Han betraktade rundningen av hennes käk över vilket den ljusa kjolen stramade litet, följde höftens linje upp till den ena armen, som nu löst omfattade stolens ryggstöd.
— Vad tänker ni själv på? sade hon. Inte på det vi nyss talade om?
— Nej inte på det. Men jag tors inte avslöja mig vidare — det skulle missgäva er. Liksom allt jag i kväll berättade där borta vid flygeln!
Janina skratade.
— Gällde det också nu mig?
— Ja.
— Är ni alltså sjuk då?
— Jag tror verkligen det.
— Men berättat ändå! Nu glimmar hennes ögon åter på det sätt han minns från första gången. Det är som räkter hon ut en osynlig hand och grep om honom, och hon håller honom på rak arm och synar honom, och det kan i nästa stund falla henne in att släppa honom.
— Jag ber er, sade han då, säg mig vad det är för en liten kopparspenning ni bär vid er kedja. Jag har dessa timmar haft den enda fixa idén att jag skulle veta just detta, jag har inte egentligen tänkt på annat. Det är ju tecken en vanlig berlock för en ung dam.
— Jag tycker om ovanliga berlocker.
— Ja, naturligtvis. Men hör hur min fantasi arbetar: jag vill att ni fått denna slant av en man som älskade er. Hela sitt liv ville ha ge för att få göra något för er — kanske en obetydligt, men som ni satte värde på — och sedan förintas. Sådana starriga, en smula löjliga ord tar man ju i minnen när man älskar, man säger just sådana saker: förintas, hela livet, det står en gloria kring ditt huvud — och sådant. Det var en rik man, en mycket rik man som ej behövde försaka någonting. Begär endast av mig sade han; ingenting kan jag neka; allt jag äger är ditt. Också sådana ord säger man ju, och man menar verkligen att man gärna skulle gå som den sista tiggaren, det blott beredd den älskade ett nej att vara höjlad av alla dessa rikedomar som hon älskar. Begär endast av mig sade han alltså, men då vill jag i min fantasi att ni skulle sett på honom med era smala ögon — jag ber er, tag inte illa upp att jag säger örmörgen — och ni ler och säger: min vän, ge mig endast en kopek, jag vill gå bort och träffa den jag har kär och jag behöver denna enda kopek. Jag tänker mig en bro som ni måste passera, en grind som öppnas — något sådant, jag vet ej vad. Men hör nu vidare: när ni så kommer fram till honom, som ni häfter kär och väntar, er berättar ni allsammans för honom. Tank dig säger ni, allt villo han skänka mig, men jag bekräde endast detta för att visa honom vilket värde jag sätter på hans gåvor! Förstår du — jag skämtade med honom. Gud vet om den arne token begrep det ens! En kopek — jag vet inte vad han trodde, kanske trodde han det var till en färja, en bro, en grind som öppnas. Men den andre ser på er, på era örmörgen, han har aldrig sett en sådan kvinna, han tycker sina läppar mot den lilla slanten som tycks honom förkroppsliga er kärlek till honom — er tysta, skygga och hemliga kärlek. Han böjer knä framför er och smeker med sitt ansikte tygets veckningar i er klänning.
Janina skakade på huvudet.
(Forts.)

Ordet Fritt

(Forts. fr. sid. 3.)
burdus i den av värfloeden uppväldade älven. Det var ett hemskt öde som drabbade de i vagnarna varande människor, och vilka scener utspelades i tvivelstun vid dessas förvirrade försök att rädda sina liv, vilket misslyckades, som sagt, för ganska många. Men jag räddades, av den enkla grunden att jag inte var med, jag var efterbliven!
Nu torde någon göra den invändningen att det var "ödet", eller också att Herren hade sin hand med i spelet. Självt förbehåller jag mig emellertid till vidare rätt till ha den mening som min "efterblivenhet" vid detta tillfälle skylldes mitt fortroliga umgänge med mr Ellis, hängningsman, och ty följande "blyhatt". I annat fall hade nog denna utmärkte tidnings utmärkte läsekrets blivit mina utmärkte läsare. Men jag vill säga, som så många andra, fått dricka duskal med abberrorna i det grumliga vattnet i Spanish River.

ty med sin smidighet syntes hon vara istånd att mjuka upp den hårda stenen. Och så måste den trogne tjänaren Anyo finna sig i det ledamanna. På det språk han begagnade sig av kunde vi förstå, att han i åratals som gått tjänat på samma plats, ty med svordomar och skrik randades och ständes varje dag, som Herren bjöd på. Och på samma vis förde hon även knutpiskan över resten av arbetarna, då hon emellanåt räckte honom tomarna. Under skriket och ovisken skulle sällan utstås, och sällan färdades vi vägen där förbi utan att arbetet på storgården gick framåt. Även om vi mitt på natten vågade smyga oss intill dess inlämnad kunde vi få lysna till samma obehagliga ovisken. Deras uthållighet att läsa fram svordomar var för oss obegräppligt. Och liksom en mörk hemsk susning hörde vi, hur luften fylldes av skot från benämningen av djavulens underlydande. Som vilde gestalter kunde ni se dem, hurusom alla revo och slet, då de blevo utstända på arbetsfältet. Ibland kunde vi se en trasig, av alderdom nedböjd stackars figur röra sig inramad i ålderdomens silver kransar. Iago de djupa dragen av ett magert, nedsmutat mansansikte. Det var troligen en släkting, som här bjöds på livets frukt. Längre bort på tegen går en ung blek stackars kvinna. Det är härskarinnans förtrodda, som som oöversigtlig så världens ljus, som där sveetas för livets uppehälle. Litet längre bort höres kommandoropen om att frikare tag måste tagas. Det är djurtjänaren, som i dag förer spiran, på vars krön vi kunna skönja det obehagliga vilddjursmärket. Ibland kunna vi höra backstugusittarens sucka, då han går förbi storgården. Hans tankar drages troligen till den obehagliga historien om de grymma upplevelser många av vårt svenska folk i fornda tider fått på igranen. Stackars folk, säger han, då han någon gång stannar för att iakttaga den grånade hopbjoda gamla gestalten. Eller också visar sig härskarinnans egen unga dotter, hon som så många gånger onskat sig en ljusare framtid ditt hon ännu ej har nått fram. Under de mest grova eller kores även hon framträtt i arbetet, liksom skulle den halva därifrån att hennes mor tagit ett felsteg i unga dagar och fött en faderlös stackars flicka. Men hon är så van vid trycket av edernas grova uttalande, att hon endast ler då öndet blir som starkast. Ibland rör sig den trogne tjänaren med ett utspän sin hemskaste vrede över den stackars varaisen, men hon mottager allt med tålmod. Låt oss sätta oss ner och tänka oss för, på vilket vis vi skola vara istånd att njuta glädjen av slaveriets utträngande ur det kristliga nuvarande livet. Ludde.

FRAN LUDE

Inhägnad av olika små träd och buskar ligger den så väl ihågkomna storgården, dit våra tankar och blickar ofta smugit sig fram. I många år har dess regent varit och fortfarande är en lång, mager kvinnogestalt, som med sin alltid stränga stamma utdelat kommandoropen. Stackars den människa, som hamnat under hennes klubb och den vilken hos henne måste sträva och sveetas för det dagliga brodet. Ödet nyck har vilsefort många ensam vandrare och fort dem i hennes värld, ur vilket det varit hårt att slita sig los. Och kanske för alltid skall hon vara istånd till att behålla somliga av sina trogne tjänare och tjänarinnor. Många äro de med vilka hon i en allt för kort bekantskap måste skiljas, ty de hade mod nog att skaka av sig slaveriets för banden, innan hon ännu hade fått i sina klär djupt nog att hålla dem. Dock vi minnas ännu (minnet är för sorgligt att så snart glömma), hur hon haft makt att behålla somliga av sina underlydande. Så väl minnas vi ännu liksom hade det hänt i går, huru hon med lättmod och utan något vidare krångel var istånd att beveka den gamle trogne tjänaren. Allt som ofast tog han mod till sig att nedpacka sina trasor och tänka på reträtt, men med lättmodens lilla ljusglimt i sitt ansikte gick han ännu till sitt slit och släp på storgården. Det var ej värt att bjuda till med någon tanke om ljusare tider och en bättre plats.

Läs Svenska Canada-Tidningen!